

of.

-1-

REFERAT
HISTORYCZNY

2161

2

2161

Ja, Jadwiga Ordzińska ziona przedsiębiorca P.P. Michała
aresztowanego 1.11.40.r. zostałam wywieziona z ciotka
i synem dnia 13.11.1940.r. ze Lwowa z własnego
domu do Karakatanu Kustanajskiej obł. wies
Patownikowka.

Tam otrzymałam paszporty na lat 5.

Poruszać mogłam się tylko po terenie
rejonu do którego należeliśmy. Do miasta
Kustanaj można było jechać tylko za zezwoleniem
rejonowego d. H. W. D. Po wywiezieniu dnia
dnia 10.11.1940.r. z Polki do Rosji nie mam odnim
żadnej wiadomości. Komunikacji z rodziną
tylko ze swymi lokatorami, natomiast z rodzicami
żadnej. [W pierwszym roku do robót wogóle
w Kuchozie nie brano, ponieważ mówili, że
mamy coś rzeczy do sprzedania i z tego
mówiliśmy się utrzymywac.

Opiero na wiosnę 1941 r. zajądzono się
zakontraktować Polaków do pracy: syn mój
pracował przy tzw. kiziatku a potem przy
pracach rolnych najcięższych; wynagrodzeniem
prócz 30 stu gr. chleba i zupy ziemi nie otrzymał
żadnego. Reszta utrzymywaliśmy się ze sprzedanej
rzeczy.

Ja chorowałam na zapalenie płuc, ciotka na
wątrobę, pomocy lekarski nie było żadnej.
Mieszkanie było okropne, żyliśmy we stry
rodziny w jednej maty izbie, składającej
się z 10 osób.

Stosunki władz w K.W.P. były do nas bardzo wrzgo
nieprzyjemne.

Po amnestii tj. po 7. IX. 41. r. wyjechałam pod
Taszkent, tam syn i córka wstąpili do armii, sama
w marcu z ludnością cywilną z Wrenskaja
wyjechałam do Permy.

Do armii wstąpiłam w Teheranie dnia 9. VI 1942. r.

Odnot. Orderńska Hedwiga.